

Тақриз

ба автореферати диссертатсияи Алиев Султон Маҳмадшарифович дар мавзуи «В. А. Жуковский ва адабиёти форсии тоҷикӣ: шинохт, баррасӣ ва нақд» барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.0103 – Адабиёти кишварҳои хориҷии Аврупо, Осиё, Африқо, сокинони бумии Амрико ва Австралия (адабиёти форсӣ).

Раванди истиқлоли Тоҷикистон тақозо мекунад, ки муносибатҳои байналмилалӣ ва равобити ҳасанаи сиёсӣ, иқтисодӣ ва фарҳангӣ миёни давлатҳо рушд кунад. Дар тӯли солҳои соҳибистиқлолӣ яке аз шарикони стратегии давлати мо Федератсияи Русия ба шумор меравад. Дар баробари татбиқи сиёсатҳои созанда миёни ду кишвар, инчунин густариши робитаҳои илмиву адабӣ дар сатҳи матлуб ба роҳ монда шудааст. Агар онро ба таъбири илмӣ баён дорем, равобити миёни кишварҳои мо ба тамоюли муҳимми рушди муносибатҳои байналмилалӣ ва ҳамшарикии устувор табдил ёфтааст. Хусусан, рӯйи қор омадани чандин таълифоти илмӣ ва ба дифоъ расидани рисолаҳои илмии номзадӣ ва докторӣ роҷеъ ба равобити адабии халқҳои мо гувоҳи он аст, ки дар ин арса пешрафтаҳои назаррас дида мешаванд. Зикри ин нукта муҳим аст, ки шарқшиносон ва адабиётшиносони рус дар муаррифии адабиёти ғании форсии тоҷикӣ, бавижа дар таҳқиқ, баррасӣ, тарҷума ва нашри мероси адабии мо аз авохирӣ асри XVIII то қунун нақши бориз ва назаррас доранд.

Рисолаи номзодии Алиев Султон Маҳмадшарифович ба яке аз фидоӣни илми ховаршиносии рус, донишманди барҷаста Валентин Алексеевич Жуковский марбут аст, ки саҳми ӯ дар таҳқиқ ва тарҷумаи адабиёти форсӣ ниҳоят муҳим мебошад.

Чунончи аз мухтавои автореферати диссертатсияи Алиев Султон Маҳмадшарифович дар мавзуи «В. А. Жуковский ва адабиёти форсии тоҷикӣ: шинохт, баррасӣ ва нақд» маълум мешавад, ки он ба мавзуи муҳими равобити адабӣ бахшида шудааст.

Рисола ба ҷуз аз бахшҳои муқаддима ва хусола, аз се боб, 9 фасл ва рӯйхати адабиёт иборат мебошад.

Дар боби аввал, ки “Зиндагинома ва осори В. А. Жуковский” ном дорад, диссертант бо далоили илмӣ ва бо таърифи ба сарчашмаҳои муътамад бисёр паҳлуҳои номакшуфи рӯзгори В. А. Жуковскийро, ки мутаассифона то имрӯз таълифоти ӯ ба таври зарурӣ омӯхта нашудааст, мавриди таҳқиқ қарор додааст, ки як саҳифаи тоза дар илм мебошад.

Муаллиф талош кардааст, ки сабабҳои то имрӯз мавриди пажӯҳиш қарор нагирифтани асарҳои олимро то андозае равшан намояд.

Боби дувуми рисола “Масъалаҳои таърихи адабиёти форсу тоҷик дар баррасии “В. А. Жуковский” ном дошта, диссертант таҳқиқоти мавсуфро доир ба Алӣ Авҳадуддин Анварӣ, Умари Хайём, адабиёти давраи Сомониён, адабиёти сӯфия ва намояндагони он Абдуллоҳи Ансорӣ, Бобо Тоҳири Урён, Абусаиди Абулхайр мавриди нақду баррасӣ қарор дода, бо истифода аз назарияҳо ва равишҳои илмӣ-таҳқиқотии маъмул кори илмии аз нигоҳи адабиётшиносӣ арзишмандро ба анҷом расонидааст.

Боби сеюми диссертатсия зери унвони “Саҳми В. А. Жуковский дар ҷамъоварӣ ва таҳқиқи маводи осори шифоҳии мардуми эронӣ” омада, дар он таҳқиқи мушкилаҳои марбут ба ғирдоварӣ, тасниф ва таҳқиқи осори шифоҳӣ, масъалаҳои адабиёт дар пажӯҳишҳои таърихшиносӣ ва ниҳоят асарҳои забоншиносӣ ва хусусан лаҳҷаҳои бахтиёрӣ, ҷаҳорланг, ҳафтланг, лурӣ ва курдӣ баррасӣ шудаанд, ки дар илми адабиётшиносии муосири тоҷик нав мебошанд.

Таҳқиқи анҷомёфта ва дастовардҳои илмии онро дар баррасии масоили назарӣ ва адабиётшиносии алоқаманд ба таълифоти илмии В. А. Жуковский, дар омӯзишу пажӯҳиши равобити адабию илмии тоҷикӣ рус метавон мавриди қарор дод. Натиҷаҳои таҳқиқ дар шинохт ва баррасии осори тарҷумаи адабиёти сӯфия ва таъини арзиши ҳунарию бадеии он маводи муфид хоҳад дод.

Аз муҳтавои автореферати диссертатсия маълум мешавад, ки диссертант дар натиҷаи ҷустуҷӯҳои пайгиронаи илмӣ тавонистааст, дар бораи зиндагинома ва осори илмии В. А. Жуковский рисолаи хуби илмӣ таълиф намояд. Бо вучуди ин дастовардҳо дар рисола баъзе норасоӣҳо дида мешавад, ки агар онҳо ислоҳ шаванд, ҳусни қор афзун мегардад:

1. Боби сеюм, бояд аз се фасл иборат бошад. Муаллиф пас аз овардани номи боб ба масъалаҳои адабиёти шифоҳӣ, ки В. А. Жуковский ҷамъоварӣ ва нашр кардааст, мепардозад, вале овардани номи онро фаромӯш намудааст. Аз ин рӯ, хуб мешуд, ин ғалат ислоҳ гардад.

2. Азбаски китоби В. А. Жуковский “Сарфу наҳви мухтасари забони нави форсӣ” (ҳаммуаллифӣ бо К. Г. Залеман) яке аз китобҳои маъруфи грамматикаи забони форсӣ мебошад, муаллифи рисолаҳо салоҳ будӣ арзиши илмӣ ва таълимии онро бештар таҳқиқ кунад ва агар имкон медошт тарҷумаи ин дастури муфиди омӯзиши забони форсиро, ки имрӯз ҳам аҳаммияти худро ҳифз карда меояд, анҷом меод.

